

*це треба
виступити*

В яких обставинах відбулося арештування
німецьким "гештапом" о. Митрата Юрія КОВАЛЬСЬКОГО.

Село Сулимів, біля Львова, де завідателем був о. Митрат Юрій Ковальський, лежить недалеко шляху Львів-Тнів, який збудували під час своєї окупації Зах. України, більшість, а в час німецької окупації той шлях /"Зайвей"/ розбудували дуже Німці.

Проходить туди недалеко приходства/священничої резиденції/ також залізниця до Львова-Рава Руська. Цей шлях залізничодорожній вже з Рави Руської розкодиється в одному напрямі Рава Руська-Белзець-Люблин-Варшава, в другому Рава Руська-Угнів - Белз-Сокаль. В Белзці побудувало німецьке "гештапо" великий лагерь концентраційний а в ньому крематорію, де спалювали Жидів, Циганів а також і Українців та старих людей різної національності. Тим залізничодорожнім шляхом перевозило гештапо зі Львова де був великий концентраційний табір, /жидівське гето/ цигани і старі люди, між ними Українці до Белзця на спалювання в крематорії. Село Сулимів лежить недалеко Львова в недалекій віддалі від лісів доколичних і туди ховалися Жиди і деякі старі люди, яким вдалося втікти з львівського гето і втікачів хоронили Українці мешканці Сулимова, як теж о. Митрат Юрій і його мама. Також часом, але рідко коли вдалося втікти з транспорту і деяким молодим Жидам, яких везли зовсім голих на спалення і один із таких скорився в стоволі приходства. В доколичних лісах недалеко від Сулимова оперували деякі частини УПА. Упівці ногами приходили до Сулимова в тому і до о. Митрата Юрія Ковальського та в нього слухали як німецького так і лондонського радія. Жиди які скривалися в Сулимові днём втікали до ліса а ночью вертали до села та wraz з Упівцями виставляли кругом села стійки. Прикінці літа 1943 або 1944 року /не пригадую собі точно/ хтось доніс про те все гештапові і одного дня ночью спеціальна гештапівська команда з Берліну, стаціонована у Львові а в якій було дуже багато кіргізів і других народів Кавказу, обступила кругом все село зробила докладний обшук, побиваючи людей і грозючи розстрілом. Не найшовши ні Жидів ні других, які в час втікли до ліса, заарештувала і втікала села, о. Ковальського та більше чим половину мешканців села? До раня робили переслухання, побиваючи важко людей, вівта і о. Ковальського. Ранком багато із арештованих звільнили важко побитих а вівта і о. Ковальського і багато його парохіян вивезли до Львова на вул. Лорцкого, де находилося львівське гештапо. Де приміщувалося берлінське гештапо ніхто не знав і всі його дуже боялися. Знова по важких побиттях і переслуханнях звільнили вівта і деяких мешканців Сулимова. Там щойно зачалися муки для о. Ковальського. Більше мабуть як півтора місяці його переслухували і немилосердно побивали, жадаючи вияву де скривалися Жиди та други і хто їх скривав окрім нього. о. Ковальський держався дуже мужно як і други арештовані і ніхто нікого не зрадив. Потуртурах на переслуханнях о. Ковальського і декількох із арештованих вивезли до концентраційного табору смерти в Авшвіц /Освенцім відтак до Дахав, де находилися аж до звільнення їх Американською Армією. Про перебіг дальших знущань нім. гештапом вже в таборах смерти, прохаю вічливо написати пана Івана Лагоду, який перебував цілий час в тих таборах смерти і терпів ті самі муки а знущання що о. Ковальський. -

В час арештувань я не був присутній у Львові а про те що пишу довідався я від арештованих, звільнених Українців, парохіян о. Юрія Ковальського із Сулимова. Особисто вважаю що все заповдане мені є правдою, хоч не бувши там на місці не можу ручити чи то все про що мені говорили як воно було, є правдою.

Як о. Ковальський так ціле Сулимів мало велике щастя що нікого хто там скривався не нашли, бо коляби були нашли лиш одного з тих що скривалися або котрийсь із переслухуваних не витримавши знущань прозрадив все, то напевно всі арештовані на чо. із о. Ковальським булиби постріляні а село спалене. Так робили то саме берлінське гештапо пізніше на Волині, палячи села та висрілюючи мешканців.

Інформацію ту подаю тільки. Панові Іванові Лагоді а є можливо що Покійний о. Митрат Ковальський оповідав перебуваючи з ним цілий час в таборах смерти про ту подію. Прохаю вічливо помістити все всі переживання і муки як Покійного так свої, які спчинили головно передчасну смерть Покійного о. Митрата Ковальського.

Могого імені вічливо прохаю не подавати в дописі який задумаете помістити в пресі. ЩОБИ ВІДНО НЕ МІГ МЕНІ ЗАРИНУТИ ЩО ЯЯ ВЕЛИЧАЮ МОГО ПОКІЙНОГО БРАТА ЯК ГЕРОЯ. При кінці допису коли Ваш ласка може, як що скочите помістити, що залишив в гл бокому смутку і безмежному жалі брата Михайла і ошефалену Рідню.